

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Et Brud

Citation: Brandes, Edvard: "Et Brud", i Brandes, Edvard: *Et Brud*, P. G. Philipsens Forlag, 1885, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_11-shoot-idm140278137556624/facsimile.pdf (tilgået 18. maj 2024)

Anvendt udgave: Et Brud

REIMERT.

Og et Ægteskab med det Menneske skulde være til Elisabeths Lykke?

KAROLINE.

Tag dig iagt, at du ikke tænker mere paa din egen Lykke end paa hendes.

REIMERT.

Der gør jeg ikke. Men om det bedrøver mig uendeligt at miste hende saaledes — er det saa underligt? Mens jeg var langt borte — hvor ofte har jeg ikke i Tankerne taget dette lille krøllede Hoved mellem mine Hænder, kysset denne Barnenakke, som havde sødere Duft end alt andet — jeg tør ikke tænke derpaa. — Jeg synes det vil blive et kummerligt, fattigt Liv, hun vil føre i Præstegaarden — med denne Skvaldrer, som aldrig vil tale et fint eller kærligt Ord til hende.

KAROLINE.

Hun vil høre dem i hans Talemaader.

REIMERT.

Hun vil vaagne af Drømmen.

KAROLINE.

Og hun vil finde et lille Barn ved sin Side — og det vil hun elske. Aa, det nytter ikke at ræsonnere for andre Mennesker. De maa gøre, hvad de vil — enhver maa tage sin Lod, som han finder den let til. Vi andre skal ikke blande